

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Meditatio XV. De paupertate Christi in sua Nativitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

*Quod altum est hominibus, a
bominatio est ante DEUM. Luc.
16.*

*Reges gentium dominantur eo-
rum: vos autem non sic; sed qui
major est in vobis, fiat sicut minor.
Luc. 22.*

*Intoleranda superbia est, ut u-
bi se exinanivit Majestas, ver-
miculus infletur, & intumescat.
S. Bernard.*

MEDITATIO XV.

De Paupertate Christi in sua Nativitate.

Prælud. 1. Constituemus nos in stabulo
Bethlemítico, & ibi considerabimus DE-
UM infantem in præsepio paleis incuban-
tem.

Prælud. 2. Petamus à Dño gratiam be-
ne concipiendi grandia illa Mysteria, quæ
in præsepio apparent, ut inde profectum
hauriamus ad vitæ morumque emenda-
tionem.

PUN.

PUNCTUM I.

*De Paupertate IESU Christi
in praesepe.*

CONSIDERA : Filium DEI , postquam statuerat hominem induere , voluisse nasci in summa , quæ concipi potest , paupertate . Habebat in Cœlo omnes divitiarum & gloriæ thesauros , inquit S. Bernardus ; sed paupertatem non reperit , quæ tanta in se bona complectitur : ideo , ut illam quæreret , de Cœlo descendit . Ille , qui , ut loquitur Apostolus 2. Cor. c. 8. v. 9. erat ditissimus , factus est pro nobis pauper , ut nos locupletaret , & nostræ aviditati suâ penuriâ remedium afferret .

Vide , quò usque progressa sit Domini nostri paupertas . Nimirum ipsi videbatur , si intra fabri lignarii officinam nasceretur : ita suâ providentiâ rem disposuit , ut mater ipsius , partui proxima , iter su-

scipere obligaretur in Bethlehem!
 cumque tempus appropinquasset,
 petiit locum in Diverforio. Ipse,
 cum sit Dominus cordium, facile
 potuisset pium misericordiae sen-
 sum, & commiserantis affectum
 hospiti inspirare pro illa, quae i-
 psam intra viscera gestabat. Ve-
 rum permisit, ut, quem petebat,
 locus ubique ipsi negaretur. Ideo
 coacta est se in stabulum deser-
 tum, & caeli injuriis obnoxium
 recipere, ubi in summa rerum om-
 nium penuria Filius DEI nasci vo-
 luit, ita ut ipsius mater à jumentis
 foenū & paleas mutuare debuerit,
 quibus ipsum imponeret. Nul-
 lus unquam, post hominum me-
 moriam, infans Filiō DEI paupe-
 rior fuit: cum in simili casu, hu-
 manitas, aut charitas miserrimis
 quibusque succurrere soleat. En,
 extremam DEI recens nati paupe-
 riam! Cum ipse sit omnipotens,
 in hunc modum natus est, quia i-
 ta voluit. Non fuit necessitatis,
 sed

sed electionis iste effectus. Cùm sit infinite sapiens, & rerum pretium exactissime discernat; fieri non potest, quin optimum sit, quod ipse elegit. Necesse igitur est, statum paupertatis divitiis & abundantiaæ præferendum esse. Estne hoc, quod tu huc usque credidisti? Immodicus iste affectus, qui te bonis terrenis alligat; perpetua illa cura, qua illa accumulās; hic metus, & trepida sollicitudo, qua te abripi finis, si aliquod illa perdendi periculum imminet; hæc tuarum commoditatum, & utilitatum indefessa investigatio, satis aperte produnt: te longè alia, & prorsus diversa à Christi mente consilia agere. Quis se vestrum decipit? an Sapientia Æterna? an tu? Quid cogitas? agnosce errorem tuum, & erubescere, quòd, cùm Christianum profitearis, oppositis ita Christi iudicio sensibus ducaris. Roga illum, ut, quia Lux est cæcos illuminans, dissipet te-

nebras tuas , quibus involutus , in
tanti ponderis negotio , cœcutien-
tis in modum , huc usque vixisti.
Roga illum , ut te videre faciat di-
vitiarum vanitatem & periculum ,
& cor tuum ab illis avertat ; ut fal-
tem corde & spiritu pauper sis , si
re ipsa esse non possis. Forma de
hoc firmum propositum , atque
ipfius gratiam implora.

PUNCTUM II.

*Quomodo imitanda sit Chri-
sti in cunis jacentis
Paupertas ?*

IMaginare tibi : Patrem Cœlestem
iisdem te verbis alloqui , quibus
Dominus noster , in alia occasio-
ne Apostolis suis dixit : *nisi effi-
ciamini sicut parvulus iste , non in-
trabitis in Regnum Cœlorum.*
Matth. c. 18. v. 3. Ut quis salvus
fiat , necessarium omnino est , ut
paupertatem JESU Christi imite-
tur ,

tur, vario tamen & diverso modo, pro diversa hominum conditione & vivendi ratione. Si in Mundo vivas, & status tuus te ad possessionem bonorum terrenorum adigat: necesse est primò, ut te humilies, cum sis constitutus in statu, paupertati Christi opposito. Ille enim, qui in cunis suis solatur pauperes, eodem situ terret etiam divites, quibus jam exemplò suò dicit, quod aliquando verbis intonabit: *Vae vobis divitibus.* Lucæ c. 6. v. 24. Necesse est secundò, ut bene agnoscas periculofam statûs tui conditionem. Est enim status cupiditatis, avaritiæ, rigoris erga pauperes; status damnationi obnoxius ob obstacula, quibus salutem tuam implicat, & ob amplam facultatem, quam tibi concedit, semper aliquid indulgendi noxiis animi desideriiis. Necesse est tertio, ut omnem affectum ab hujusmodi bonis abstrahas, & illas juxta Apo-

stoli dictum, non aliter possideas, ac si non possideres. Atque hæc cordis separatio, in qua paupertas spiritûs, tantopere ab Evangelio commendata, consistit, absolute ad consequendam æternam salutem est necessaria. Quartò oportet tollere omnem luxum, & quidquid vanitatem olet, ac Christianam modestiam lædit, aut promissis adversatur, quibus in sacro Baptismate, Mundo ejusque pompæ renuntiasti. Denique per bonum rectumque horum bonorum usum reparare debes illorum abusum, atque ita prævertere pericula, quæ illum semper sequi solent. Si hoc non facias, habes, cur meritò timeas, ne maledictio, à Filio DEI in divites vibrata, in caput tuum ruat.

Quòd si in statu Religioso vitam ducas, & voto tenearis sequi paupertatem JESU Christi, renuntiando non solum divitiis, sed etiam desiderio & spei illas possidendi;

in-

Meditatio Decima Quinta. 177

inspice parum te ipsum, & vide: quomodo huic tuo statui satisfacias, qui te obligat 1. Ut nihil penitus proprii habeas, nihil dones, nihil mutues, nihil accipias, de nulla re disponas sine superiorum licentia; cum id non possis sine peccato mortali, in re, quæ ad culpam mortalem sufficit in materia furti. 2. Ut minimè animum affigas rebus, tibi ad usum concessis, cum probrosum omnino sit homini Religioso, majori affectu res vilissimi momenti complecti, ut aliquoties accidit, quàm ne pretiosas quidem ii prosequantur, qui Mundo militant. 3. Ut rescindas tam in tua Persona, quàm in tuo cubiculo, omnibusque mobilibus, quidquid superfluum est, aut vanitatem ostentat. 4. Denique te obligat, ut probes quandoque, & toleres effectus paupertatis, neque molestè feras, si tibi quid desit; quin contentus sis, si alii præferantur, & quod deterius est, tibi re-

linquatur. Sunt nonnulli Religioforum, qui paupertatem perquam delicatè tractant, & commodissimè exercent. Nimirum, ne in ulla re defectum sentiant, & suis commoditatibus fruantur sine ulla cura & solitudine, quibus tamen Mundani, qui ad genium vivunt, implicantur. Profectò hi tales non imitantur paupertatem JESU Christi. Examina te parùm, an non sis ex horum classe? an non murmures, si quid tibi desit? an non sis addictus tuis commodis? an non tibi aliquid adhæreat de spiritu proprietatis? an non disponas de quibusdam rebus sine licentia, & absque attentione ad peccatum mortale, quod in hac materia facillè committi potest. Dole, si quid advertas, & veniam pete à DEO: stude emendare tuos errores, imitando pro viribus paupertatem JESU Christi.

*Divitiæ si affluant, nolite cor
apponere. Psal. 61.*

Amen

Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in Regnum Caelorum. Math. 19.

CONSIDERATIO V.

De Missa.

I. **S**ANCTO Missæ Sacrificio quotidie intersis, quantum quidem per valetudinem tibi licebit. Nullo unquam vitæ tuæ die illud omittas, nisi fortè tam gravia tibi negotia incumbant, ut illa deferre, aut tam urgentia, ut illa differre non possis. Quòd si huic officio satisfacere negligas, apparebit: te nec satis fidei habere, nec sat cognoscere utilitatem, quam inde haurire possis.

II. Id facile intelliges, si bene comprehendas, Missam nihil aliud esse, quàm renovationem illius Sacrificii, quod oblatum est in monte Calvariæ, & eandem prorsus victimam, quæ illic immolata
H 6 fuit,